

forudsætter indirekte en Ekspropriation til Fordel for Esbjerg Kommune, men Grundlovens Betingelse for Ret til Ekspropriation i dette Omfang er da absolut ikke til Stede.

I § 3 bestemmes, at Esbjerg Kommune skal udrede $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. som Bidrag til Havneudvidelsen som Betingelse for, at denne kan komme til Udførelse. Dette Bidrag anser jeg det ikke i nogen Maade for ubilligt at paalægge Esbjerg, der utvivlsomt vil faa meget store Fordele ved Havneudvidelsen, og Beløbet vil ikke kunne trykke Kommunen i nogen Maade. — Det ærede 3die Medlem for 8nde Kreds (Breinholt) ytrede, at der var dog den Mulighed, at Esbjerg vilde nægte at udrede Beløbet. Den tror jeg ikke paa. Jeg tror meget mere, at selv om der forlangtes et større Beløb, vilde Byraadet ikke betænke sig paa at tilskyde det. Der løbes derfor neppe nogen Risiko ved at lade Anlægets Udførelse være afhængigt af en Erklæring fra Esbjerg Kommune om at ville udrede et saadant Bidrag. Spørgsmaalet bliver her kun, om det kan siges at være urimeligt eller ubilligt at forlange et Bidrag af den nævnte Størrelse af Esbjerg Kommune, og det kan jeg ikke se, det er.

Den samme Paragraf indeholder Bemyndigelse for Esbjerg Byraad til at opkræve en Grundværdistigningsskat af Ejendommene i Esbjerg til Dækning af den halve Million Kroner. Det ærede 3die Medlem for 8nde Kreds (Breinholt) omtalte, at man her overførte den Værdistigningsskat, som omtales i Jernbanelovforslaget, paa Esbjerg Havneudvidelsesanlæg, men dette er ikke saa; det er en helt anden Afgift, der her er Tale om, end Grundværdistigningsskatten ifølge Jernbanelovforslaget. Allerede det, at det er en kommunal Afgift, det her gælder, er en Forskel. Men der er jo flere andre væsentlige Forskelligheder, som der neppe er Anledning til at gaa nærmere ind paa ved denne Lejlighed. — Der blev af det ærede Medlem, der først havde Ordet (Lunn), talt ret stærkt imod denne Bestemmelse. Jeg ser mig nu ikke Stand til at tillægge den saa stor Betydning, at dens Vedtagelse eller Ikke-Vedtagelse vilde kunne være afgørende for min Stilling til Lovforslaget. Jeg betragter Havneudvidelsen som saa vigtig og saa betydningsfuld, at den bør iværksættes uden Hensyn til, hvad man maatte mene om Bestemmelsen i § 3, enten man vedtager den eller lader den udgaa. Det drejer sig jo forøvrigt

ikke her om at paalægge en Grund Værdistigningsskat i Esbjerg, men kun om at give Esbjerg Byraad Tilladelse til at opkræve en sliG Skat, en Tilladelse, som Kommunen kan benytte, om den vil, og lade være, om den saa synes. Det er desuden en Afgift, der under alle Omstændigheder bliver tidsbegrænset og begrænset til denne halve Million, som her er Tale om; mere kan der ikke udskrives i Henhold til Lovforslaget. Desuden skal jeg bemærke, at Princippet om en kommunal Grundværdistigningsskat jo ikke er noget helt ukendt i vor Lovgivning. Det er ikke længere end 2 Aar siden, der i Rigsdagen blev vedtaget en Lov — Loven af 28. April 1906 — angaaende Vandafledningsforholdene i København, i hvilken Lov det udtrykkelig siges, at Bidrag til Vandafledningsanlæg kunne lignedes bl. a. paa Ejendommene efter Værdistigning. Jeg anser det for ret heldigt, at der anstilles Forsøg med en kommunal Grundværdistigningsskat, for at man kan danne sig en paa Erfaringer grundet Mening om denne Skats Fortrin og Mangler. Det er jo et Spørgsmaal, som er stærkt oppø, og som man sikkert ogsaa vil komme til at beskæftige sig med her i Rigsdagen. Det vil kunne have sin Interesse, at der gøres et sliG Forsøg, og vil nu Esbjerg Kommune være Forsøgsobjekt, hvorfor skulde man saa nægte den det? Jeg ønsker dog at betone, at man ikke af den Omstændighed, at jeg vil kunne gaa med til Bestemmelsen i det foreliggende Lovforslag, om Tilladelse for Esbjerg Kommune til at paalægge en Grundværdistigningsskat, kan slutte noget om, at jeg finder, at en saadan kommunal Afgift i alle Tilfælde vilde være rigtig i andre Kommuner, hvor Forholdene maaske ere ganske anderledes end i Esbjerg. — Jeg anser det for hensigtsmæssigt, at de nærmere Regler for Afgiften, saaledes som foreslaaet, gives i en Vedtægt i Stedet for i en Lov, idet en Vedtægt lettere end en Lov lader sig ændre efter Erfaringen, der efterhaanden indvindes. Det er jo en ny Afgift, og der vil sikkert komme mange Tilfælde, der ville give Anledning til Ændringer. Afgiften er vel nok i Teorien rigtig, men det er vistnok ligesaa sikkert, at den i Praxis vil medføre mange Vanskeligheder og ofte i enkelte Tilfælde vil kunne ramme ubilligt. Men det er jo ikke noget, som er særegent for denne Skat; det gælder alle Skatter, da ingen Skat kan siges at være fuldkommen uangribelig.

Jeg vil haabe, at det maa lykkes at